

Warszawa, 27 czerwca 2005

Komunikat Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z posiedzenia w dn. 27czerwca 2005 r.

W gmachu Ministerstwa Gospodarki i Pracy przy ul. Nowogrodzkiej 1/3/5 w Warszawie odbyło się dziś trzydzieste pierwsze posiedzenie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, podczas którego przedstawione zostały informacje nt. uczestnictwa partnerów społecznych w instytucjach europejskich i legislacji na poziomie unijnym. Zaprezentowano również porównanie wskaźników strukturalnych poszczególnych krajów UE, zgodnych ze Zintegrowanymi Wytycznymi Strategii Lizbońskiej a także przedstawiono została również informację nt. założeń do projektu budżetu państwa na 2006r.

Obradom przewodniczył Jacek Piechota, minister gospodarki i pracy, który powołał do składu Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych: Dorotę Gardias z Forum Związków Zawodowych oraz odwołał Jacka Męcina jako przedstawiciela PKPP „Lewiatan” i powołał go na członka Komisji Trójstronnej jako podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy.

Podczas posiedzenia wiceminister gospodarki i pracy, Jacek Męcina przedstawił informację na temat uczestnictwa partnerów społecznych w instytucjach europejskich. Polscy przedstawiciele zasiadają w ponad 100 gremiach w strukturach europejskich. Najważniejszymi instytucjami dialogu społecznego są: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz komitety dialogu sektorowego. EKES zajmuje stanowisko z zakresu prac legislacyjnych. W jego skład wchodzi wszyscy przedstawiciele Komisji Trójstronnej oraz m.in. Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowy Związek Rolników, Organizacji i Kółek Rolniczych, Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych. Ważnymi instytucjami są również Komitety Dialogu Sektorowego. Obecnie jest ich 31 i mają od 3 do 6 sesji rocznie. Ze strony polskiej w komitetach i radach zasiadają przedstawiciele organizacji reprezentatywnych na poziomie krajowym (BCC, KZZ, KPP, NSZZ „Solidarność”, OPZZ, PKPP oraz ZRP). Innymi organizacjami, w których biorą udział polscy partnerzy społeczni są: Europejska Konfederacja Związków Zawodowych, Europejski Związek Konfederacji Przemysłu i Pracodawców, Europejska Unia Rzemieślników oraz Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw z Udziałem Publicznym, Europejska Konfederacja Niezależnych Związków Zawodowych. Na zakończenie wiceminister Męcina powiedział, że istnieje potrzeba lepszej koordynacji i wymiany informacji między partnerami.

Wiceminister gospodarki i pracy, Krystyna Gurbiel przedstawiła informację nt. miejsca i roli konsultacji z partnerami społecznymi procesów legislacyjnych na poziomie unijnym. Zaprezentowała proces konsultacji z partnerami społecznymi w ramach instytucji UE a także ja wygląda proce konsultacji w Polsce. W trakcie swojej wypowiedzi przedstawiła etapy prac nad projektami aktów prawnych wewnątrz Komisji Europejskiej oraz prac w organach pomocniczych Rady Unii i w Radzie Unii. Konsultacje z partnerami mają na celu zapoznanie z dokumentami przygotowanymi przez KE oraz zebranie informacji dotyczących stanowiska w odniesieniu do diskutowanych zagadnień przed przygotowaniem projektu aktu prawnego. Wewnątrz Komisji Europejskiej, konsultacji z partnerami polegają: Zielona i Biała księga, propozycje aktów prawnych i dokumentów pozalegisacyjnych oraz komunikaty KE. W Polsce podobnie jak w KE organizacje związkowe i organizacje pracodawców mają prawo m.in. do opiniowania dokumentów konsultacyjnych UE w szczególności Białych i Zielonych ksiąg oraz projektów aktów prawnych UE przekazanych w trybie SG Rady.

Ewa Flis, dyrektor Departamentu Konkurencyjności Gospodarki w MGiP przedstawiła porównanie wskaźników strukturalnych poszczególnych krajów UE, zgodnych ze

Zintegrowanymi Wytycznymi Strategii Lizbońskiej. W pierwszej części przedstawiła aktualny stan prac nad wyzwaniem przed którymi stoi UE i Polska. W czerwcu br. Rada przyjęła 24 wytyczne, które obligują kraje UE do przygotowania dokumentów programowych. Polska przygotowuje taki dokument, który nosi nazwę Narodowy Program Reform na lata 2005-2008. Jego celem jest utrzymanie wysokiego tempa wzrostu gospodarczego i powstawania nowych miejsc pracy. W drugiej części swojej wypowiedzi dyr. Flis przedstawiła analizę porównawczą wskaźników strukturalnych z której wynika, że wyniki Polski w większości przypadków są gorsze od wyników wszystkich krajów UE oraz od wyników większości nowych członków UE. Wyjątkiem są osiągnięcia edukacyjne ludzi młodych, w tej dziedzinie Polska odnotowuje najlepsze wyniki, a gorszy jedynie od wyników Czech i Słowacji. Polska słabo również wypada w dziedzinach związanych z zatrudnieniem i bezrobociem długotrwałym.

Przewodniczący Lepik z OPZZ miał kilka uwag dotyczących wskaźników strukturalnych związanych z wynikami edukacyjnymi oraz komparatywnych wskaźników cen. Zwrócił się z prośbą o przekazanie partnerom społecznym pełnego obrazu wskaźników strukturalnych wszystkich krajów UE.

Marian Krzaklewski reprezentujący NSZZ Solidarność zwrócił uwagę, że w EKSE decyzje podejmowane są w sposób parlamentarny. Podkreślił jednocześnie, że nie zdarzyło się jeszcze, że konsultacje dotyczące dokumentów UE były konsultowane na forum Komisji Trójstronnej i wypracowanie zostało wspólne stanowisko. Zwrócił również uwagę, że trzeba stworzyć europejski trójstronny układ, który będzie sprzyjał realizacji Strategii Lizbońskiej. W ten proces powinni włączyć się również polscy partnerzy społeczni.

W drugiej części posiedzenia wiceminister Grzegorz Stanisławski z Ministerstwa Finansów zaprezentował informację nt. założeń do projektu budżetu państwa na 2006 r. Podkreślił, że stale wzmacniają się fundamenty makroekonomiczne: maleje presja inflacyjna, zmniejsza się deficyt na rachunku bieżącym w bilansie płatniczym, spada liczba bezrobotnych. W rezultacie złoty jest względnie stabilny i mocny, a rynkowe stopy procentowe zmniejszają się. Prognozuje się że w 2006 r. tempo wzrostu PKB przyspieszy do 4,0 proc. Na przyspieszeniełoży się znaczny przyrost tempa wzrostu spożycia indywidualnego i przyspieszenie tempa wzrostu inwestycji. Zakładając brak negatywnych szoków podażyowych na rynku artykułów rolnych oraz uwzględniając niskie skutki przechodzące z 2005 r. średni wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych w 2006 r. może wynieść 1,5 proc. Ministerstwo finansów szacuje, że liczba bezrobotnych na koniec 2006 r. może zmniejszyć się do około 2,7 mln osób, a stopa bezrobocia do około 17 proc. Według prognozy ministerstwa finansów przeciętne wynagrodzenie brutto wyniesie 2472 zł. Dochody budżetu państwa wyniosą od 184 mld zł do 189 mld zł., co odpowiednio oznacza nominalny wzrost od 4,4, proc. do 7,2 proc w stosunku do przewidywanego wykonania dochodów w 2005 r. Z kolei wydatki budżetu państwa przewiduje się na poziomie 216 - 222 mld zł.

Przewodniczący NSZZ Solidarność Kubowicz zwrócił uwagę na małą wiarygodność zaprezentowanych danych dotyczących budżetu państwa na 2006 r. m.in. wskaźnika inflacji, wzrostu PKB a także problemu zamrożenia po raz trzeci płac w sferze budżetowej. Jego zdaniem strona rządowa nie zareagowała na wnioski dotyczące wskaźników wynagrodzeń. Zwrócił również uwagę na lekceważącą reprezentację strony rządowej i pracodawców w obradach zespołu.

Marian Krzaklewski z NSZZ Solidarność zgłosił zapytanie dotyczące, jak będzie liczone zadłużenie wewnętrzne.

Przewodniczący Wiesław Siewierski z FZZ zwrócił uwagę, że rząd wykazał się terminowością. Jego zdaniem przedstawione napawają pewnymi wątpliwościami, bowiem nie uwzględniają ewentualnych załamań na rynku europejskim.

Wiceminister finansów nie zgodził się z zarzutami dotyczącymi małej wiarygodności danych, twierdząc, że dane statystyczne na podstawie których przygotowano zostały prognozy pochodzą z niezależnego źródła jakim jest GUS. Jeżeli chodzi o zadłużenie wewnętrzne,

zwrócił uwagę, że uzasadnienie wyjaśniające znajdzie się w dokumencie Strategia Zadłużenia Długu Publicznego.

Przewodniczący Ryszard Lepik z OPZZ zwrócił uwagę na fakt, że przedstawione przez rząd założenia do budżetu wskazują na realny spadek wynagrodzeń sfery budżetowej. Obawia się również, że wskaźniki popytu tak w roku 2005 i 2006 mogą nie być wykonane. Równie problematyczne są dane dotyczące wzrostu zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw (czyli spadku bezrobocia) z powodu wejścia w najbliższych miesiąca na rynek pracy olbrzymiej rzeszy absolwentów. Stwierdził również, że planowany wzrost minimalnego wynagrodzenia będzie powodował spadek tego wskaźnika w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia. Założenia nie przewidują zwiększonych wydatków z budżetu (deficyt FUS) w związku z emeryturami pomostowymi, które zaczną wchodzić w życie w 2006 r.

Zbigniew Kruszyński NSZZ Solidarność zwrócił uwagę na różnice jakie pojawiły się w sposobie wyliczania minimum egzystencji pomiędzy rokiem 2004 a 2005 r. Zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie.

Prezes GUS Janusz Witkowski podkreślił, że można przeliczyć 2004 r. według starych wag i przedstawić wyniki analiz na forum Komisji Trójstronnej.

Prezes Jerzy Bartnik z Związku Rzemiosła Polskiego odnosząc się do założeń budżetu na rok 2006, podkreślił iż zaprezentowane przez rząd propozycje w przedziałach kwotowych a nie w konkretnych wielkościach nie mogą stanowić podstawy do jakiegokolwiek rzeczowej opinii. Zgłosił także szereg uwag szczegółowych do prezentowanych założeń. Jego zdaniem podstawowym pytaniem jakie w związku z tym się nasuwa - jest pytanie o nowe miejsca pracy. Podkreślił, że jest to proces długofalowy a środki finansowe przeznaczone na modernizację przekładają się na wzrost wydajności i nie powodują w chwili obecnej wzrostu zatrudnienia.

Zdaniem Henryka Nakoniecznego z NSZZ Solidarność należy przyjąć politykę, że wzrost konkurencyjności nie jest zależny od spadku płac. Zaproponował również, żeby rząd powinien ponownie rozważyć podwyższenie wskaźnika wynagrodzeń na 2006 r.

Minister Jacek Piechota poinformował, że 15 lipca powinna zostać uzgodniona wysokość płacy minimalnej, a do 20 lipca wskaźniki wzrostu wynagrodzeń. Ponadto przed 15 lipca odbędzie się posiedzenie zespołu ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz Prezydium Komisji.